

Men det er ikke alene af den grund, at vi har stået for at bringe denne sag til debat i Folketingssalen. Det er selvfølgelig også ud fra rent saglige udgangspunkter, selv om der selvfølgelig også er et lidt glæde over – og det er jo lidt historisk – at vi med denne debat for én gangs skyld af Europaudvalgets flertal får lov til at bringe en sag fra Europaudvalget ned til debat her i Folketingssalen. Det er sjældent, det lykkes at formå Europaudvalget til det, og derfor må vi jo glæde os, når det lykkes.

Men jeg synes i hvert fald, at debatten indtil nu har vist, at det har været en god idé. Alene det, at debatten har været i 4-5 timer, viser vel, at vi har haft behov for at have denne debat i Folketingssalen. Det krævede nogle armsving, men da det lykkedes, så viste det sig som sagt, at der var god baggrund for det.

Da spørgsmålet om satellitovervågning kom til debat i Europaudvalget, var det jo med den tro, at man allerede skulle i gang med en vedtagelse midt i oktober. Det viste sig ret hurtigt ikke at være tilfældet; det skal man først den 22. november. Det har gjort det muligt for os at få konstateret et flertal i Folketinget imod det forordningsforslag, der ligger, og som landbrugs- og fiskeriministeren så loyalt skal følge.

Vi har med denne sag ikke ønsket at tage sådan noget fnidder fnadder; vi har ønsket at få en debat, hvor vi her i salen fik sat fokus på sagens principielle karakter. Det er også nogenlunde lykkedes, selv om regeringspartierne har forsøgt at undgå det.

Vi har derfor med udgangspunkt i sagen ønsket at diskutere grænserne for at bruge den nye teknologi, som jo i stadig større omfang kan benyttes til overvågning og kontrol. Som det allerede har været nævnt mange gange, er risikoen for, at både det her og den nye teknologi anvendes til at etablere et decideret overvågnings-samfund, til stede, og det er en risiko, vi skal være meget, meget på vagt over for.

Alle fiskere skal efter det her forslag overvåges, for de vil måske bryde loven, og ud fra den logik kan man så, hvis man vil, udstrække overvågnings-samfundet til at gælde alle mulige andre erhverv.

Den logik, der er gået igennem hos størstparten af dem, der er tilhængere af det her, er: Jamen risikoen for, at fiskerne vil bryde lovgivningen, er der, så vi må også kontrollere dem via satellitter.

Omvendt mener vi i Dansk Folkeparti, at vi må sætte nogle klare grænser for, hvor overvåg-

nings-samfundet skal etableres. Vi mener, at overvågnings-samfundet i sin idé er forkert. Én ting er, at man skal have nogle rimelige stikprøvekontrolordninger, som forhindrer svindel, men vi skal ikke have et decideret overvågnings-samfund.

Jeg vil derfor gerne stille det samme kontante spørgsmål – som er blevet stillet flere gange – til landbrugs- og fiskeriministeren: Hvad løser det kompromisforslag, som nu ligger på bordet? Det løser jo ingenting. Det løser kun noget, hvis man er indstillet på efterfølgende at gå videre og etablere nogle nye muligheder for satellitovervågning ud over den, som ligger i kompromisforslaget.

Så vil jeg sige, at jeg grundlæggende er enig i det, hr. Keld Albrechtsen gjorde rede for under sit ordførerindlæg: det betænkelige ved, at man gennemfører det her med flertal. Vi mener ikke i Dansk Folkeparti, at retsgrundlaget for, at man kan gennemføre det med flertal, er til stede. Vi mener, at vi er inde på et retspolitisk og ikke et isoleret fiskeripolitisk område, og derfor skal Danmark helt konsekvent afvise, at det kan få gyldighed på dansk territorium over for danske statsborgere.

Jeg synes også, at en læsning af art. 43, hvis man sådan bruger sin almindelige logiske sans, giver grundlag for denne holdning, og når regeringen selv kommer med et udspil til regeringskonferencen, der taler om, at der skal være flertalsafgørelser på det her område, så er det udtryk for, at man godt er klar over, at det egentlig ikke for nuværende kan vedtages med flertal.

Vi har et problem i denne sag, skal vi så sige, og det består i, at vi har en fiskeriminister, som er meget, meget, meget varm tilhænger af det her system, og at vi har en regering, som er meget stor tilhænger af det.

Jeg har normalt ikke grund til at betvivle fiskeriministerens loyale indsats for de danske interesser, men jeg må nok sige, at med det engagement, hvormed fiskeriministeren har kastet sig ind i denne her debat, er jeg meget i tvivl om, hvorvidt fiskeriministeren nede i Bruxelles virkelig kæmper for danske interesser, sådan som de kommer til udtryk gennem flertallet her i Folketingssalen, specielt når man kan høre hr. Ole Vagn Christensen fra Socialdemokratiet sige, at Danmark jo har sat sig uden for indflydelse, fordi vi siger, at vi vil stemme nej. Jamen hvis det er holdningen i Socialdemokratiet, så har man jo på forhånd kapituleret, og man